

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Precarivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

quod non est mortale, non est peccatum mortale, & quia pollutio, que fit à natura sine causa precedente voluntaria nō est mortal is, ideo nec eius apertus, supr. Communio. §. 5. Eodem modo si hat in vigilia, iudicadum est sicut in somnis.

POPVLVS.

PO PVL V S **X**. viris fieri potest, vnde ad hoc qd aliquis dicatur populū scandalizare, sufficit qd 10. viri graves, & honesti de populo scandalizentur, hec in populo sint mille viri, sec. Io. in summa cod. qd 10. viri faciat populam, est c. vno. 10. q. 3. in glos. congregationem autem faciūt duo. c. 1. de ele. & tres collegiū ff. de ver. sig. l. Necessarius. Ius autē collegij potest in uno seruari, omnibus alijs mortuis, vel pri uatis, secundum glos. in c. 1. de postu. postulat, licet non remaneat collegium, quia vocis significatum deficit.

POSTVLATI O.

DE postulatione prælatorum, quia magis ad iudices, quam ad cōfessores spectat, remitto studentes ad ius canonici: ex tā de postu. & ad ea que supr. dicta sunt, de elect. supr. Electio. per tot. & quomodo peccant postulantes indignos, sicut eligētes, satis ibi diētum est. Nam nec criminis nec non professi, tacitē, vel expreſſe, nec epileptici, nec mūlati, nec bigami, nec qui de iure nō postulant eligi, sunt postulādi, vide Sil. verb. postulatio. q. 3. §. 1.

PRÆBENDA.

PRÆBENDA propriè cōsistit in perceptione fructuū: canonica ve rō in iure eius, qui receptus est in canonicum, ad quod ius postea pertinet præbenda, stallus in choro, & locus in capitulo, siue vox, vt in c. relatum. de præb. de consti. c. cū M. Et quamvis præbenda sit quoddā temporale, quia tamen est annexa spirituali, ideo vedi nō potest sine simonia. 1. q. 3. c. si quis obiecerit, nec promissio de præbenda vacatura valet, secundum Innoc. d. c. relatum.

In receptione canonorum, & collatione præbendatur, absentes canonicī sunt vocādi, si commode fieri po

test, nisi consuetudo obstet in contrarium: alias quod in eorum absentia fieret, deberet irritari eis instantibus, de præbend. c. cū in ecclesijs. libr. 6. Quid sit dignitas, & qui habere possunt, vide aliquid supr. beneficium. Dignitas §. 1.

PRECARIVM.

PRECARIVM secundum Pan. c. 1. 2. & 3. eod. tit. dicitur, quod pre cibis penitentiis conceditur, tardius durans, quandiu is, qui concessit patitur, & est contractus gratutius, diffe rent tamē in donatione, & cōmodato: quia doatio regulariter non reuocatur, & in cōmodato debet esse usus certus, & tempus salte tacitē determinatum, quod ī vnū istorum deficiat, erit precarium, nec cōmodatū potest reuocari ante usum ad placitum. c. 1. de comm. sicut precariū. c. final. eod. Non tamē licet reuocare sine causa, & cum magno dāno proximi, quia obstat sibi exceptio doli: cūm non possit negari quin sit beneuola a ficio, & ideo nō debet aduersari in beneficio concessio.

SO L V I T V R precarium voluntate eius qui concessit. ff. cod. l. 1. & morte eius cui concessum est. c. fin. eod. quia concessio personalis extinguitur cum persona in regula, priuilegiū. de regul. iur. libr. 6. Item alienatio tei concessio precario nomine soluitur, si is cui est alienata ā primo domino velit reuocare. in d. c. fin. Item finito tempore ad quod res fuerat concessa. ff. eodem: l. cūm precarium. Non autem soluitur morte concedentis. sec. Pa. in c. precarium. cod. nā vbi actus validitatis pēder ex voluntate alterius, non reuocatur per illius mortē. præsumitur enim quis perseverare in ea voluntate, qua moritur, ca. maiores. de bap. Secus est, quando aliquid conceditur usque ad placitum suum, quia per mortem sp̄rat. in c. si gratiō. de ref. lib. 6.

NON potest præscribi res precario nomine habita, vel sicut precaria regulariter, secundum glos. in c. clericī. 16. q. 3. nisi ex magna longinquitate temporis dominus obliuiscatur pos sessionis,

PRÆCEPTVM.

sessionis, taliter quod nesciat vbi sit sita, & possidens esset in bona fide. De precatia feminini generis, & præcatiæ, Pa.c.i.eod.

PRÆCEPTVM.

1 PRÆCEPTVM aliud affirmatiuū obligas semper, sed nō ad semper, sed tantum quādo accedit casus: vt dāre eleemosinam pauperi occurrenti in extrema necessitate. Aliud est negatiuum, obligans semper, & ad semper, id est, pro omni tempore, vt illud. Nō mœchaaberis. Nullū enim tempus est, in quo hoc liceat. Panor, in c. nouit, de iud. & doct, in 3. sent. d. 37. & S. Tho. secunda secundæ. q. 99.

2 PRÆCEPTA legis diuinæ, quādam erant cærenorialia protestantia diuinam virtutem, & figurabant quæ futura erant in novo testamento, vt præceptum de immolatione agni. & qui nunc seruaret talia præcepta, peccaret mortaliter, quia hoc esset protestari Christum nasciturum, quod est contra fidem nostram. Quædam sunt iudicia, que sunt deter minationes iustitiae inter homines obseruādæ, que licet iam cessarint, si quis ea seruaret tanquam ex illa lege habita, mortaliter peccaret, quia esset hoc iudicare: non ex se mortifera sunt, & absolute seruare illa nō est ex se mortale. supra, Lex. §. 2. Quædam autem sunt mortalia, quæ sunt secundum rationis dictamen, & legis naturalis, & hæc durant, & seruari debent, quia lex naturalis semper manet.

3 PRÆCEPTA decalogi sunt decētria pertinentia ad Deum, & 7. ad proximum, secundum glos. Augusti, super Exo. & declarat Thom. primæ secundæ. q. 100. a. 5.

4 Q[uod] v[er]o m[od]o autem, vel quando præceptum obliget ad mortale, & verba legis, difficile est scire, propter varietatem doctor. Quædam enim præcipiantur ut consilia, quorum transgressio mortale non inducit, quædam autem ut necessaria, & hæc communiter mortale inducent. Communione autem est virtusque generis præceptum quod transgressio tam ex cōtem-

ptu, quā ex se impeditio finis, mortale peccatum inducit. Ratio primi, quia contemptus præcepti, siue præcipiūs iniuriam infert ex propria ratione. Secundi autem est, ex eo & finis præceptorum communium, est dispositio ad virtutem necessariam ad salutem animæ. Ad hoc omnia præcepta ordinantur, iuxta illud primæ ad Tit. 1. Finis præcepti est caritas. Unde si quis non vult ieunare, non solum quia contemnit præceptum, sed quia non vult domare carnem, ad quod est insitum ieunium, peccat mortaliter. Contentit Caietan. in summa . verb. præceptum.

5 P[ro] C[on]C[on]ATV M etiā transgressionis diuinorum, & naturalium præceptorum, cognoscitur esse mortale ex materia. Nam quando materia est necessaria ad salutem animæ, transgressio est mortalis, quia cōtra vitam animæ: vt est illud, Non furtum facies, & huiusmodi. Si autem materia est tantum necessaria ad sanitatem, vtrō dicere otiosa, & huiusmodi: horum transgressio non est mortalis, quia nō occidit animam, sed ægram reddit. Iure autem humano difficile est hoc cognoscere, quia aliquando ex parte sua sunt præcepta ad mortale obligantia, ideo ex materia sciri minimū possunt.

6 Ex appositione p[ro]en[ti]a quandoque potest sciri, vt si fit talis, quod cum ea vita animæ stare non possit, inducit mortale peccatum, vt est p[ro]ena excommunicationis laicæ sententia. Si autem p[ro]ena flet cum salute animæ, vi p[ro]ena suspensionis, interdicti, regulatissimæ, pecunia, & huiusmodi transgressio nō inducit mortale, secundum Caieta. ibi in summa, qui dicit, quod transgrediens præceptum sub p[ro]ena excommunicationis cōminat, non peccat mortaliter, sicut clericus nutrit comam & barbam: quia antequam excommunicationetur, debet prius moneri, & tunc si monitioni nō paruerit, dignus est excommunicari. Si in verb. præceptum. §. 3. dicit, quod si excommunicatione laicæ continet intolerabilem errorē, non ligat

